

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 30041

Kl. 72 d, 19/10

MKP F42b 13/24

Akciová společnost dříve Škodovy závody v Plzni, Praga
i Bohdan Pantoflíček, Pilzno-Lochotin

F 42b 13/30 - 15/46

Zamknięcie ładunków miotających umieszczonych w ogonach pocisków

Zgłoszono 23 września 1938

Udzielono 22 sierpnia 1941

Pierwszeństwo: 18 października 1937 (Czechosłowacja)

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest zamknięcie ładunków miotających, umieszczonych w ogonach pocisków, uzupełniających ich skorupę przez nadanie im najodpowiedniejszego kształtu balistycznego. Ponieważ szybkość początkowa takich pocisków jest regulowana przez wypuszczanie gazów prochowych z komory ładunkowej, to spalanie się ładunku miotającego w ogonie pocisku powinno być zupełne. W celu uniknięcia uszkodzenia ogona pocisku należy po osiągnięciu określonego ciśnienia gazów prochowych we wnętrzu ogona pocisku umożliwić ich odpływ do komory naboju broni palnej, co zapewnia odpowiednie zamknięcie ła-

dunku miotającego. Te zamknięcia zamykające w ogonie otwory wylotowe stanowią zwykle papierowe lub blaszane tuleje, które przy określonym ciśnieniu gazów prochowych zostają uszkodzone lub rozerwane, tak iż otwierają wypływ tych gazów z ogona pocisku. Znane urządzenia mają tę wadę, że w pewnych przypadkach wyrzucane na zewnątrz kawałki tych zamknięć są szkodliwe.

Wadę tę usuwa wynalazek niniejszy, według którego ładunek miotający jest zamknięty bezpośrednio w ogonie pocisku za pomocą korka, płytki, miseczki lub podobnego narządu, które przy określonym ciśnieniu gazów prochowych przesuwają się

lub odkształcają się, tak iż wypływ gazów prochowych do komory nabojoyej broni palnej jest umożliwiony, przy czym żadne kawałki narządów przykrywających ładunek miotający nie są wyrzucane z ogona na zewnątrz.

Na rysunkach przedstawiono przykłady wykonania przedmiotu wynalazku.

Na fig. 1 jest przedstawione szczelne zamknięcie ładunku miotającego 1 w ogonie 2 pocisku za pomocą wkręconej w ten ogon płytki 3. Otwory wylotowe 4 są otwarte. Gdy ciśnienie gazów prochowych osiąga pewną określoną wysokość, to gwint 5 zostaje uszkodzony, a płytka 3 wyrzucona w kierunku osiowym, wskutek czego zostaje umożliwiony przepływ gazów prochowych przez otwory 4 do komory nabojoyej broni palnej.

Na fig. 2 jest uwidocznione zamknięcie ładunku miotającego 1 w ogonie 2 za pomocą łuski, posiadającej stosunkowo mocne dno 6 i słabe ścianki 7. Gdy ciśnienie gazów prochowych osiąga pewną wysokość, odkształcają się ścianki 7 łuski, a dno 6 przesuwa się do przodu, tak iż otwory 4 zostają otwarte.

Według fig. 3 łuska jest wytłoczona z blachy, przy czym kołnierz jej 8 zaciśnięty jest między górnym brzegiem ogona 2 i dnem 9 skorupy 10 pocisku. Przepływ gazów prochowych przez otwory 4 zostaje umożliwiony po odkształceniu się jej ścianek 7.

W przykładzie wykonania według fig. 4 łuska ma kształt stożkowy. Pod ciśnieniem gazów prochowych odkształca się ona częściowo w kierunku osiowym, a częściowo w kierunku promieni i umożliwia w ten sposób przepływ gazów prochowych ładunku miotającego 1 do komory nabojoyej broni palnej.

Według fig. 5 zamknięcie stanowi dająca się odkształcać płytka metalowa 11. Płytkę jest dociśnięta do występu 13 ogona 2 za pomocą występu 14 na dnie skorupy

10 pocisku. Ciśnieniem gazów prochowych zostaje płytka 11 wygięta na występie 14 w położenie uwidocznione linią kreskową i umożliwia w ten sposób przepływ gazów prochowych ładunku miotającego 1 otworami 4 do komory ładunkowej broni.

Na fig. 6 jest uwidoczniona łuska 6, wtłoczona w ogon pocisku, której ścianki 7 zamykają otwory 4. Wskutek tego wtłoczenia przeciwstawia ona pewien opór przesuwowi w kierunku osiowym.

Na fig. 7 zamknięcie ładunku miotającego 1 w ogonie 2 pocisku stanowi płytka 11, przylegająca do nasady 17 dna pocisku, zaopatrzonej w otwory. Pod ciśnieniem gazów prochowych płytka zostaje przecięta, co umożliwia przepływ gazów prochowych ładunku miotającego 1 przez otwory 19 i otwory wylotowe 4 do komory nabojoyej broni palnej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamknięcie ładunków miotających, umieszczonych w ogonach pocisków, znamiennie tym, że ładunek miotający jest z góry zakryty wkręconą w ogon pocisku płytką, przy czym otwory wylotowe ogona znajdują się powyżej płytki, która pod ciśnieniem gazów prochowych po zniszczeniu gwintu (5) przesuwa się do przodu, umożliwiając przepływ gazów prochowych na zewnątrz bez wyrzucania jakichkolwiek części zamknięcia na zewnątrz ogona pocisku.

2. Zamknięcie według zastrz. 1, znamiennie tym, że ładunek miotający jest z góry zakryty dnem łuski cylindrycznej lub stożkowej, przy czym otwory w ogonie pocisku znajdują się naprzeciwko jej ścianek, tak iż po deformacji ścianek otwory zostają otwarte.

3. Zamknięcie według zastrz. 2, znamiennie tym, że łuska, zakrywająca ładunek miotający, posiada kołnierz, zakleszczony między ogonem a dnem pocisku.

4. Odmiana zamknięcia według zastrz. 1, znamienna tym, że ładunek miotający jest zakryty dającą się odkształcać płytką, którą do występu w ogonie pocisku przyciska występ dna pocisku, tak iż po strzale brzegi tej płytki zostają zagięte na tym występie i w ten sposób umożliwiają przedostawanie się gazów prochowych do komory naboju broni palnej.

5. Odmiana zamknięcia według zastrz. 2, znamienna tym, że ładunek miotający jest z góry zakryty łuską, której dno jest skierowane do góry, a ścianki otaczają ładunek miotający i przykrywają otwory

wylotowe ogona pocisku, przy czym łuska ta jest w ogon wciśnięta.

6. Odmiana zamknięcia według zastrz. 4, znamienna tym, że dno pocisku posiada nasadę, zaopatrzoną w otwory, która naciska na płytkę, przykrywającą z góry ładunek miotający.

A k c i o v á s p o l e č n o s t
d ř i v e Š k o d o v y z á v o d y
v P l z n i
B o h d a n P a n t o f l i č e k
Zastępca: inż. F. Winnicki
rzecznik patentowy

Fig. 1.

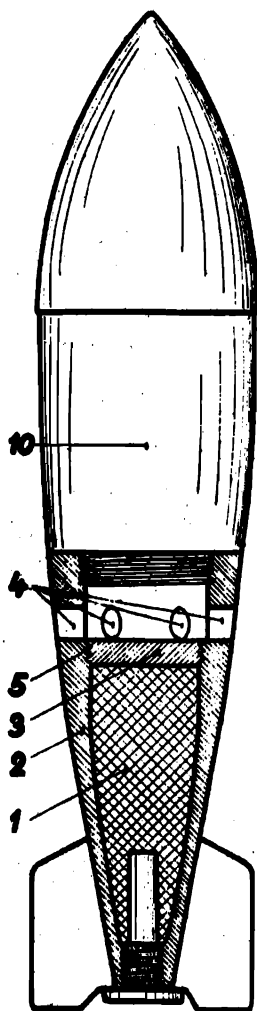

Fig. 2.

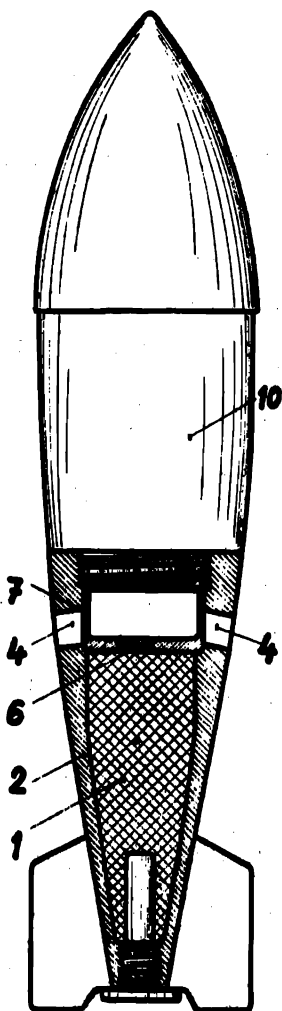

Fig. 3.

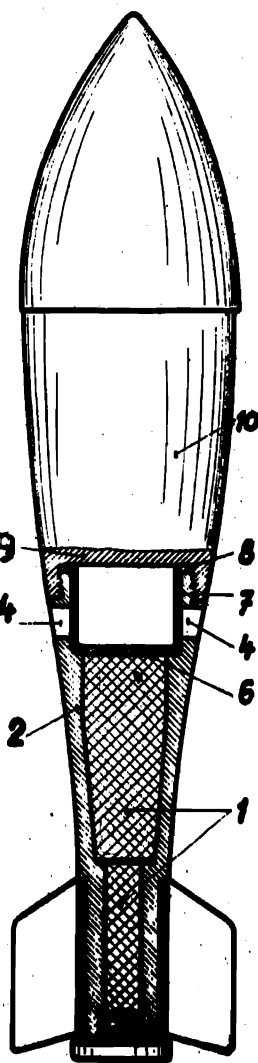

Fig. 4.

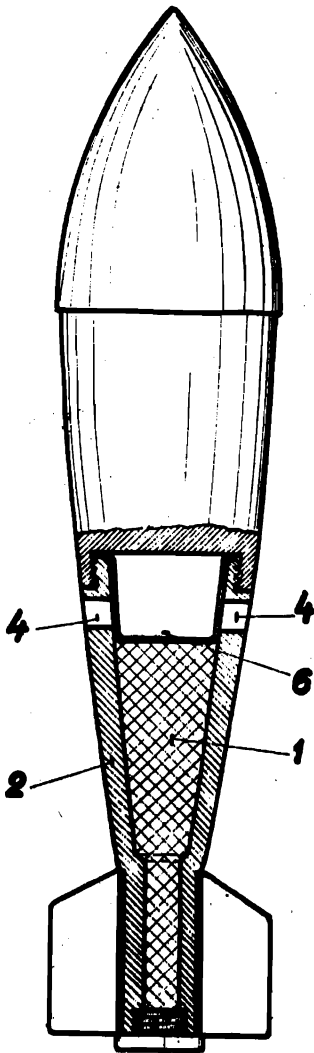
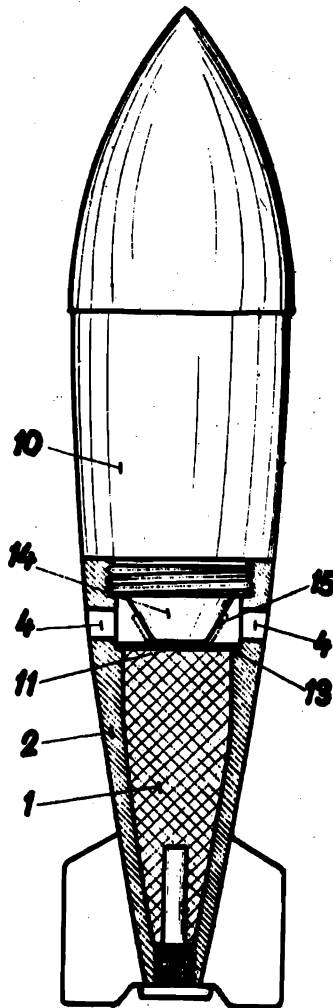
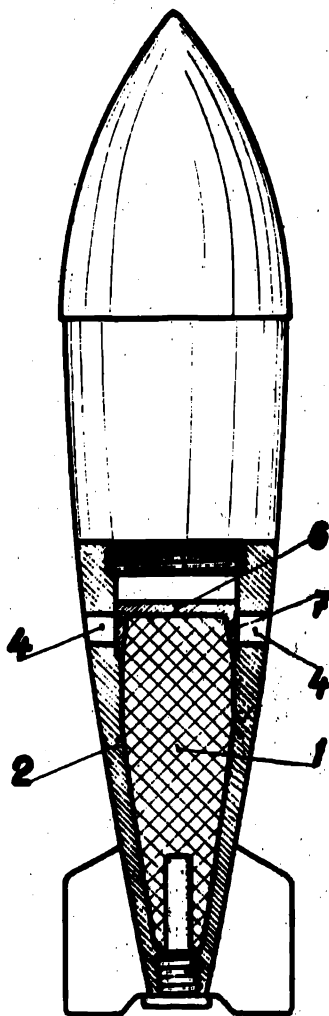

Fig. 5.

Fíg. 6.

Fíg. 7.

